

دایره سکوت

در 30 اکتوبر سال 2007 عده که بیشتر شان کاتولیک – برادران فرانسیکن* بودند در میدان مرکزی شهر تولوز (شهری در جنوب فرانسه) به علامت اعتراض دست به سکوت زدند. اعتراض شان در واقع علیه بندی خانه های (centres de rétention administrative (C.R.A.) است که برای خارجی های بی مدرک و یا بدون سند اقامت ساخته اند. همین طور اعتراض علیه اذیت و آزار و سر انجام خشونت به این محاجرین و بدین صورت بیرون کردن بی دلیل این انسان های آواره، بویژه در همین یک سال اخیر از خاک فرانسه میباشد. باری، دایره سکوت بعنوان یک جنبش اعتراضی در جنوب فرانسه عرض اندام کرد و این حرکت بزودی در سرتا سر فرانسه و فرا تر از آن در بلژیک و سویس طرفداران زیادی از طیف های مختلف جامعه (جریان های چپ، سندیکا های کارگری و دانشجویی و افراد عادی با تفکرات و تمایلات مختلف سیاسی) بخود جذب کرد. در حال حاضر، میتوان بیش از 90 دایره سکوت فقط در کشور فرانسه نام برد، بدین معنا در هر شهر فقط یک دایره سکوت برگزار میشود.

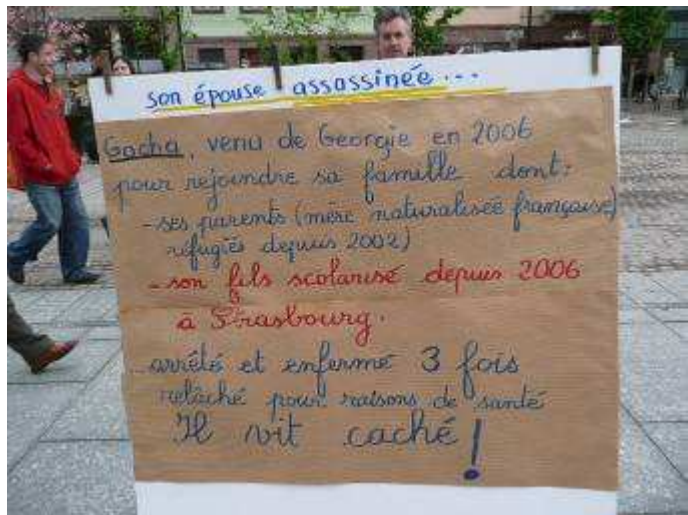
در شهر استراسبورگ - فرانسه بتاريخ 30 هر ماه، مردمان زیادی از ساعت 18 الی 19 شب در میدان مرکزی شهر به شکل دایره دست به سکوت میزنند. در وسط دایره شمع و یا چراغی که میتواند نمودی از امیدواری باشد میگذارند. در پشت دایره و یا هر تجمع عده اعلامیه به دفاع از قربانیان سیاست ضد محاجر دولت به عابرین پخش میکنند و در برخی موارد عکس ها و نوشته های از جوانان و یا کارگران اخراج شده به نمایش گذاشته میشود که اکثر شان بعد از اخراج در کشور خود سرنوشت هولناک داشته اند.

گفته ی امانوئل لی ویناس Emmanuel Levinas فیلسوف فرانسوی که سکوت فرانسوی ها و بدتر از آن همکاری خیلی را با فاشیست ها در زمان جنگ دوم جهانی بدین گونه افشا کرد: «بدتر از همه در میان سال های 1942 و 1945 عطالت، واگذاری همگانی بود»، در یکی از اعلامیه های بخش شده بنظر میرسد.

قابل یاد آوریست که در نزدیکی شهر استراسبورگ محبسی برای خارجی ها ساخته اند، که قبل از اخراج درین محل بمدت زیادی نگهداری میشوند. قانون به پولیس اجازه میدهد که خارجی را قبل از اخراج بمدت چندین هفته درین زندان نگهدارد و از آن سوال و جواب کند. بقول یکی از سازمان های طرفدار حقوق محاجرین (سازمان سیماد - CIMADE) در سال 2007 حدود 839 نفر درین محل زندانی شدند که ازین رقم 475 نفر به کشور های شان باز گردانده شدند. ازین گونه زندان ها در کنار گوشه های شهر های مرزی و شهر های بزرگ فرانسه زیاد اند. در بعضی ازین بندگان ها افغان های محاجر بچشم میخورند که سر نوشتی بهتر از محاجرین دیگر کشور ها ندارند.

دایره سکوت در شهر استراسبورگ - فرانسه

درین تابلو میخوانید :

- همسرش را کشتند
- گوشا از جیورجی بسال 2006 به فرانسه آمد تا به خانواده اش بپوندد
- مادرش تابعیت فرانسه را اخذ کرده است و از سال 2002 پناهنده است
- پسرش از سال 2006 به بعد در یکی از مکاتب شهر استراسبورگ ثبت نام است
- سه بار دستگیر و زندانی شده است
- او را به دلیل وضع بد صحتی اش آزاد کردند
- در خفا زندگی میکند

دائره سکوت که از محبوبیت خاصی برخوردار است، روز بروز عده جدیدی را بخود جلب میکند. این حرکت اعتراضی گاه زیر باران و سرما « حضور سنگین» است که بر فضای شهر لنگر می اندازد. هر چند در اوایل، عده بدین نظر بودند که می بایست این جنبش را به تظاهرات پر سر و صدا مبدل کرد، ولی کمتر کسی به تغیر دادن شکل اعتراضی این جنبش موافقت کرد، بدینسان دایره سکوت بعنوان جنبش معترض بشکل پاسیفیست باقی ماند.

*****

در گفتگو با فلیپ موریل یکی از شرکت کنندگان و فعالین در جنبش دفاع از خارجییان، در دایره سکوت ماه نوامبر 2008 چنین ابراز داشت که منبهد هزاران شهروند فرانسوی با تفاوت های فکری، سیاسی، فلسفوی و... برای « بلند کردن صدای اعتراض» دست به سکوت میزنند تا ضدیت خود را با اعمال و قانون ضد خارجی دولت فرانسه بیان کنند.

در استراسبورگ همچون بسا شهرهای دیگر، نمی پذیریم که بنام ما روی انسان های نا توان، آسیب پذیر که همسایگان، همکاران، همصنفی های ما و اولاد ما میباشند، اعمال خشونت انجام شود.

برای نشان دادن اراده ی ما و تداوم این جنبش تا جاییکه در توان ماست هر ماه و در هر حرکت، در مرکز دایره چراغ رکابی (هلکین) میگذاریم. هر چند باد، هر چند باران، نور کوچکش خاموش نخواهد شد.

اخیرا برخی ها با خانواده خود درین حرکت سهم میگیرند. نان و نوشیدنی گرم با خود می آورند و بعد از ساعت هفت (ختم دایره سکوت) با تقسیم نان و آب پای صحبت همدیگر می نشینند.

دایره سکوت و محاجرین افغان

اگر در زمان اشغال نظامی روسیه، پذیرش افغان ها بعنوان پناه جو در خیلی از کشور های اروپائی آسان بنظر میرسید و همین طور گروه گروه از محاجرین افغان بعد از تلاش و سر خوردگی بلاخره صاحب سند اقامت میشدند، هم اکنون این امید به یک محال تبدیل شده است که شهروند افغان بعد از سر گردانی و گریز از دستگیری که گاه جانش را بخطر می اندازد، به آوارستان دیگری می افتد که تصورش را نیز نمی کرده است.

جمعی در زیر برف و باران و گاه سرما شدید به امید دریافت پناهندگی در کنار و گوشه های فرانسه در ترس بر گشت به وطن به خفا، زندگی بدی را سپری میکنند.

دایره سکوت که اکثر اوقات افرادی از کشور های عربی، افریقائی و یا اروپا شرق را معرفی میکند تا ذهن مردم نسبت به وضع بی نهایت بد این افراد روشن شود و بی عدالتی که بر این مردمان روا داشتند، برملا شود. درین اواخر از محاجرین افغان که در بندی خانه های شمال فرانسه در خطر اخراج بسر میبرند، اعلامیه های را به عابرین میدان مرکزی شهر پخش کردند.

اگر از یک سو دولت با تصویب قوانین، بازجویی های گاه و بیگاه، سخت گیری در مرز ها، دستگیری و اخراج و... عرصه را بر خارجییان تنگتر کرده است. از سوی دیگر سازمان ها و گروه های سیاسی و گاه غیر سیاسی، افراد آگاه، هنرمندان و... دست به اعتراض زده و همواره عمکرد دولت را نسبت به خارجییان تقبیح کرده اند.

در آستانه زمستان 2008، سازمان عفو بین المللی فرانسه نگرانی خود را از فرستادن بیش از 57 جوان افغان به کابل ابراز کرده است. رئیس این سازمان خواست که دولت فرانسه به این محاجرین اجازه بدهد تا درخواست هر یک توسط مامورین اداره پناهندگی مورد مطالعه قرار گیرد.

در 28 سپتامبر 2002 موافقتنامه بین دولت فرانسه، دولت افغانستان و کمیساری عالی ملل متحد روی بر گشت افغانان داوطلب به افغانستان به امضا رسیده است. با تکیه ی بر همین موافقت نامه و بویژه ماده سه آن که متوجه بر گشت افغان های غیر داو طلب میباشد، وزرات محاجرین فرانسه با همکاری متقابل با دولت انگلیس اخراج جمعی از افغانان که آرزوی درخواست پناهندگی داشتند،خواست عملی بسازد. این جمع افغان ها که بیشتر شان در منطقه شمال فرانسه به امید رفتن به انگلستان در شرایط بی

نهایت اسفباری مخفیانه زندگی میکردند، بعد از دستگیری، پولیس این جمع را به بندی خانه ی مخصوص خارجیان نگهداری میکرد.

نهاد های انسان دوستانه، افراد و گروه های گوناگون علیه این حرکت بسیج شدند. نتیجه ی این حرکت طیاره ایکه قصد پرواز به جانب کابل در ماه دسمبر 2008 را داشت، به یک تاریخ نامعلومی پروازش را به تعویق انداختند.

از جمله خانم ژان مورو **Jeanne moreau** هنر پیشه ی معروف فرانسه نامه ی اعتراضی برای دفاع از تمامی آوارگان برای وزیر محاجرین فرانسه نوشته است که سایت های انترنیتی بشکل وسیعی آنرا پخش کردند. در ضمن درین نامه میخوانیم که : گناه این مردان و زنان این است که « برای زندگی بهتری، همه ی چیز خود را ترک کرده اند ».

---

*فرانسسیکن ها شاخه ی از مذهب کاتولیک اند که در سال 1210 توسط فرانسوا داسیز François d'Assise در ایتالیا بنیان گذاشته شد.